

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ.

Τήν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 11ης/24ης Μαΐου 2014, περί τήν 11.00ην π.μ. ὥραν ἡ Α.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, συνοδευόμενος ὑπό τῆς ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν Συνοδείας Αὐτοῦ, ἀποτελουμένης ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικής κ. Δημητρίου καί τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ἰταλίας καί Μελίτης κ. Γενναδίου, Περγάμου κ. Ἰωάννου, Πριγκηποννήσων κ. Ἰακώβου, Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, Σασίμων κ. Γενναδίου, τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τελμησοῦ κ. Ἰώβ, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου Σαμαρᾶ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Μ. Ἀρχιδιακόνου κ. Μαξίμου Βγενοπούλου, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου δ. Πατριαρχικοῦ Διακόνου κ. Ἀνδρέου Σοφianoπούλου, τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου κ. Θεοδώρου Ἀγγελοπούλου Ἀρχοντος Λογοθέτου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου κ. Παντελεήμονος Βίγκα Ἀρχοντος Μ. Χαρτοφύλακος τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῶν ἐλλογιμωτάτων κ. Νικολάου Τζωίτου, Νικολάου Μαγγίνα, Νικολάου Παπαχρήστου, Συμεών Φρατζεῶ καί Παντελεήμονος Κιοσέ καί λοιπῶν κληρικῶν Αὐτοῦ καί ὑπό τῆς συνοδευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου καί τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου ἐπεσκέφθη τήν πόλιν τῆς Βηθλεέμ.

Ἀφίχθεις εἰς τήν αὐλήν τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως ἐγένετο δεκτός ἐν θερμωτάτῃ ὑποδοχῇ ὑπό τοῦ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Παναγιώτατε.

Εὐσεβὴς κληρὸς τε καί λαὸς καί ἄρχοντες τῆς Ἀγίας Πόλεως Βηθλεέμ καί τῶν περιχώρων αὐτῆς ὑποδεχόμεθα κατὰ τήν εὐσημον καί ἱστορικήν ταύτην ἡμέραν τήν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, τόν Σεπτόν Προκαθήμενον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ ἐνδόξου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί τήν περί Αὐτήν Σεπτὴν Αὐτῆς Συνοδείαν ἐν χαρᾷ πολλῇ καί ἀγαλλιάσει, ἀναφωνοῦντες τό «εὖ παρέστητε».

Ὦντως μεγάλη καί ἱστορική ἡ σημερινή ἡμέρα. Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικός Πατριάρχης σύν τῇ Σεπτῇ Αὐτοῦ Συνοδείᾳ εὕρσκεται ἐν μέσῳ ἡμῶν, πορευομένη εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἱεροῦ τόπου, ἔνθα ἐτελεσιουργήθη τό μέγα τῆς σωτηρίας ἡμῶν μυστήριον τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἀρχοντος τῆς εἰρήνης καί Σωτῆρος ἡμῶν Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δεῦτε, λοιπόν, Παναγιώτατε, σύν τῇ Σεπτῇ Ὑμῶν Συνοδείᾳ ἀκολουθήσωμεν, ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστὴρ καί ἴδωμεν ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός. Πορευθῶμεν ἐκεῖ, ἔνθα ἄγγελοι ὕμνουσιν ἀκαταπαύστως καί θεοπρεπῶς δοξολογοῦσιν τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν.

Ἐκεῖ ἔνθα ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι προσεκύνησαν Θεόν ἑναν-θρω-πήσαντα, προσφέροντες δῶρα τίμια, χρυσόν ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων καί λίβανον ὡς Θεῷ τῶν

ὄλων, ὡς τριημέρῳ δέ νεκρῷ Σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ.

Ἀνταποδότης τῶν δώρων τούτων γενόμενος ὁ Κύριος, τήν ἑαυτοῦ εἰρήνην ἀνταπέδωκεν ἡμῖν λέγων: «Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, Εἰρήνην τήν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν». Ταύτην τήν εἰρήνην, τήν ἐν Χριστῷ, πάντες οἱ εἰρηνόφιλοι ἐπιζητοῦσι καί ἐπιδιώκουσι.

Ὡς δέ οἱ ἀγραυλοῦντες ποιμένες ἐνωτισθῶμεν τόν Ἀγγελικόν ὕμνον καί σύν τῇ οὐρανίῳ στρατιᾷ συμψάλωμεν «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ ...».

Τόν Παναγιώτατον ὡσαύτως ὑπεδέχθησαν οἱ εκπρόσωποι τοῦ Προέδρου τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Μαχμούδ Ἀμπάς Ἀμποῦ Μάζεν, ὁ Ὑπουργός κ. Ζιγιάντ Μπάντακ, ὁ Πρόεδρος τῆς Παλαιστινιακῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς Χριστιανικὰς ὑποθέσεις κ. Χάνα Ἀμῆρε, ὁ Νομάρχης τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κα Βέρα Μπαμπούν, τό Κοινοτικόν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Βηθλεέμ, κληρός καί πολὺς λαός ἐπευφημῶν διὰ τοῦ «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος».

Ἀπό τῆς αὐλῆς ἐγένετο ἡ ἐπίσημος εἴσοδος εἰς τήν Βασιλικήν ὡς αὕτη λαμβάνει χώραν, τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων, τῶν ἱερέων ἐνδεδυμένων καί τῶν ψαλτῶν ὑπὸ τόν Διευθυντήν τῆς χορωδίας τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον, ψαλλόντων τό «ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ ὁ θεός ἡμῶν».

Ὁ Παναγιώτατος διῆλθε διὰ τῆς Βασιλικῆς -τοῦτο ἔχουσιν ὡς δικαίωμα μόνον οἱ Ὁρθόδοξοι- καί ἀπό τοῦ χώρου πρό τοῦ εἰκονοστασίου κατήλθε διὰ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου καί τῆς νοτίου πύλης τοῦ Σπηλαίου εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον καί προσεκύνησε τόν Ἀστέρα καί τήν Φάτνην, ὅτε καί ἀνεγνώσθη ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Γεννήσεως.

Ἀνελθὼν ἀπὸ τῆς βορείου πύλης τοῦ Σπηλαίου ὁ Παναγιώτατος, ἦλθεν εἰς τόν χῶρον πρό τοῦ εἰκονοστασίου, καί ἀπὸ τοῦ θρόνου προεξῆρξε τῆς Δοξολογίας, μεθ' ἣν καί ἀνεπέμφθη δέησις καί ἐψάλη ὁ Πολυχρονισμός καί ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησε τό ἐκκλησίασμα διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Ἰερῶτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἰορδάνου κύριε θεοφύλακτε,

Χριστός ἀνέστη!

Προερχόμενοι ἐξ Ἀνατολῶν καί ὁδηγούμενοι ὥς ποτε οἱ Μάγοι ὑπὸ τοῦ ἀδύτου Ἀστέρος τῆς δόξης, ἦλθομεν προσκυνῆσαι τήν ἐξ ὕψους κατελθοῦσαν Ἀνατολήν, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθέντα ἐν τῷ ἐν ᾧ ἰστάμεθα τόπῳ.

Ἐκστατικοί πρό τοῦ περὶ ἡμᾶς τελεσιουργουμένου σήμερον μυστηρίου, προσφέρομεν, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν «δῶρα τίμια, δόκιμον χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καί λίβανον, ὡς θεῷ τῶν ὄλων, ὡς τριημέρῳ δέ νεκρῷ, σμύρναν τῷ Ἀθανάτῳ» (ἐσπέριον στιχηρόν ἐορτῆς Χριστουγέννων), δηλαδή ὀλόκληρον τήν ψυχὴν καί τήν καρδίαν καί τήν πρωθιεραρχικὴν διακονίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἱεραῆς ἐπάλξεως τοῦ «ὀφθαλμοῦ τῆς οἰκουμένης», τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί Ἱεροῦ Κέντρου τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Διερχόμενοι οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί τήν χαρμόσουν περίοδον τοῦ Πεντηκοσταρίου καί μέ τήν χαράν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἀθανάτου Κυρίου πληροῦσαν

τάς καρδίας ἡμῶν, εὕρισκόμεθα σήμερον εἰς τήν Ἀγίαν ταύτην Γῆν, καί ἐνυπνιαζόμενοι, ὥς ποτε ὁ Προφήτης Δανιήλ, καθορῶμεν καί προσκυνοῦμεν ὅλην ψυχῇ καί καρδίᾳ «τόν Λίθον, τόν πατάξαντα τήν εἰκόνα, καί γενόμενον ὡς ὄρος μέγα καί πληρώσαντα πᾶσαν τήν γῆν» (πρβλ. Δαν. β', 35).

Ἦλθομεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ταπεινοί προσκυνηταί εἰς τόν τόπον τοῦτον, ἔνθεν ἐξῆλθεν ὁ δι' Οὗ τὰ πάντα «ἐγένετο, καί χωρίς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἔν ὃ γέγονεν» (Ἰωάν. α', 3-4), εἰδότες ὅτι «Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός» (Ἰωάν. δ', 42).

Κρίνοντας ὅχι κατ' ὄψιν, ἀλλά τήν δικαίαν κρίσιν καί στοχεύοντες εἰς τήν ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διὰ νά καταστῇ βίωμα, «ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ τῆς γῆς», τό «δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» τῶν ἀσάρκων ἀγγέλων κατὰ τήν νύκτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ἀνελάβομεν τήν διαδρομήν ταύτην διὰ νά συμμερισθῶμεν τήν ἀγωνίαν τῆς πτωχικῇ μονήρει πενία καί διαρκεῖ ἀγωνία ἀνασφαλείας διαβιούσης ἀνθρωπότητος• διὰ νά δώσωμεν πνοήν ζωῆς εἰς τό τέλμα, εἰς τό ὁποῖον ἔχει ὁδηγηθῇ ἐκ τῆς ἀκαταστασίας τῶν καιρῶν καί τῆς καταχρήσεως τοῦ αὐτεξουσίου καί τῆς ἐλευθερίας ἡ ἀνθρωπότης• διὰ νά δώσωμεν νέαν ὠθησιν μετά τοῦ ἀδελφοῦ Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου εἰς τήν προσπάθειαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὀντολογικῆς ἐνότητος, καί οὐχί τῆς ἐπιπλάστου ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας καί διὰ τῆς ὁποίας ἐκκλησιαστικῆς καί μυστηριακῆς ἐνότητος καί μόνον θά προέλθῃ καί ἡ ἐνότης τῆς ἀνθρωπότητος, «τῆς κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν» θεοῦ πλασθείσης ἵνα κατὰ χάριν θεοποιηθῇ καί μή ὁδηγηθῇ εἰς ἀπώλειαν• διὰ νά κατανοήσῃ, ἐπὶ τέλους, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὅτι «οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος» (Ἰωάν. ζ', 46), ὁ Χριστός, τοῦ Ὁποίου διάκονοι καί πιστοί ἐκλήθημεν ἐπὶ τῆς Λυχνίας τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νά τηρήσωμεν αὐτήν ἐν ἐνότητι καί οὐχί ἐν ἀπομονώσει καί διασπάσει. Νά τηρήσωμεν καί νά παραδώσωμεν τήν παρακαταθήκην, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆς ἐνότητος καί οὐχί ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς διαιρέσεως.

Εἰς τόν στόχον τοῦτον ἐκοπιάσαμεν ἐπὶ ἡμῖς αἰῶνος συνεχίζοντες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, τήν ὁποίαν ἐχάραξαν φωτεινοί ἐκκλησιαστικοί ἄνδρες, ὡς οἱ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας καί Πάπας Παῦλος ὁ Στ'. Κατὰ τήν παροῦσαν συνάντησιν ἡμῶν μετά τοῦ Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου, πέραν τῆς μνήμης τῶν γενομένων, γρηγοροῦντες θά ἀνανεώσωμεν, φαιδρύνοντες ἐλαίῳ τήν λαμπάδα, τήν δέσμευσιν Ἀνατολῆς καί Δύσεως καί τήν συμπορείαν ἡμῶν μέχρις ὅτου ὁ Κύριος εὐλογήσῃ τήν πρόθεσιν καί τήν προσπάθειαν, δικαίωση τόν ἀγῶνα καί στέψῃ αὐτόν διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ θελήματος Αὐτοῦ, ἵνα «συμφώνως δοξάζωμεν τό Πανάγιον Πνεῦμα», τόν Παράκλητον τῆς Ἐκκλησίας, «ἐν ᾧ ζῶμεν καί κινούμεθα καί ἐσμέν», ἰκετεύοντες καί παρακαλοῦντες «ἵνα ποιήσῃ ἡμᾶς κοινωνούς τῶν θείων Αὐτοῦ χαρισμάτων καί ἵνα παράσχῃ ἡμῖν λύσιν τῶν παρεσχηκότων ἡμῖν δεινῶν» (Μέγας Βασίλειος).

Δόξαν ἀναπέμπομεν Αὐτῷ, τῷ τεχθέντι Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, ἀλλά καί τῇ θεοτόκῃ Παρθένῳ, ἡ Ὁποία διηκόνησε τό μυστήριον τῆς κενώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου εἰς τό ταπεινόν τοῦτο Σπήλαιον. Διὰ τῆς ὀλοκληρίας τῆς βουλήσεως καί τῆς καθαρότητος της, διὰ τῆς ἀπλότητος τῆς φύσεώς της, διὰ τῆς σοφίας τῆς καρδίας της, διὰ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ βίου της, ἐξεμηδένισε τήν ἀπόστασιν ἡ ὁποία ἐχώριζε τόν ἄνθρωπον ἀπό τοῦ θεοῦ. Αἱ ἀποστάσεις, αἱ κάθε εἴδους ἀποστάσεις, τὰ «μεσότοιχα» καί αἱ «ἐχθραί» διανύονται καί διαλύονται μόνον διὰ τῆς ἀγάπης καί διὰ τοῦ διαλόγου τῆς ἀληθείας. Μόνον τότε ὑπερβαίνονται καί θά δυνηθῶμεν νά ἴδωμεν, ὡς εἰς τό γειτονικόν θαβώρ οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος, Ἰάκωβος καί

Ἰωάννης, τὴν «δόξαν τοῦ Θεοῦ», κατὰ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας καὶ τῶν προθέσεων ἡμῶν καὶ θά ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα μαθηταὶ Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος «Ἀγάπη καὶ Φῶς καὶ Ἀλήθειά ἐστι».

Εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν, Ἰερῶτατε ἀδελφέ Ἀρχιεπίσκοπε Ἰορδάνου κύριε Θεοφύλακτε, διὰ τὴν τιμητικὴν ὑποδοχὴν, ὑμᾶς, ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς σας ἐνταῦθα, μοχθεῖτε διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πανσεβάστου τούτου χριστιανικοῦ προσκυνήματος. Σᾶς ἀξίζει ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου, ὁ ἔπαινος καὶ τὰ συγχαρητήριά μας. Συγχαίρομεν ἰδίᾳ διὰ τό μέγα φιланθρωπικόν ἔργον, τό ὁποῖον ἐπιτελεῖται ὑπὸ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην. Εἶναι γνωσταὶ ἡμῖν αἱ ἀντιμετωπιζόμεναι δυσκολίαι καὶ οἱ κίνδυνοι εἰς τοὺς πολυτάραχους τούτους τόπους ἔκπαλαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ἦσαύτως χαίρομεν διὰ τὴν ζῶσαν παρουσίαν ἐνταῦθα τῶν ἀδελφῶν Παλαιστινίων Ὀρθοδόξων, οἱ ὅποιοι μέ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν στηρίζουν τό ἔργον αὐτῆς καὶ διακονοῦν, ὅπως οἱ ἀπλοῖ καὶ ἄκακοι ἐκεῖνοι ποιμένες, τό μυστήριον τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, προσφέροντες ὡς οἱ μάγοι οὐχὶ χρυσόν, λίβανον καὶ σμύρναν, ἀλλὰ τὴν καλὴν καὶ πρόθυμον διάθεσίν των καὶ τὸν ἰδρῶτα των ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας των, τὰ ὁποῖα πάντα ὡς θυμίαμα εὐοσμὸν ἀναβαίνουν εἰς τὸν θρόνον τοῦ Κυρίου, ὡς πολύτιμα ἄλλα «χηριακά δίλεπτα».

Στρέφομεν τὸν λόγον ἡμῶν εἰς τὴν νεολαίαν τῆς Βηθλεέμ, εἰς τὴν πολυπληθῆ νεανικὴν χορωδίαν τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκπολιτιστικοῦ Κέντρου Βηθλεέμ καὶ συγχαίρομεν τοὺς ὑπευθύνους καὶ τὰ ἀγαπητὰ μέλη αὐτῆς, εὐχόμενοι τὴν εὐλογίαν τοῦ ἐκ Παρθένου σάρκα φορέσαντος Κυρίου. Σεῖς, ἡ νεολαία τῆς Βηθλεέμ, εἴσθε ἡ ἐλπίς καὶ τό μέλλον τοῦ τόπου σας. Μείνατε πιστοὶ εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀποστολὴν σας καὶ φυλάξατε ἄσβεστον τὴν φλόγα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἐκ τοῦ ὁποῖου ὁ Θεός ἤρξατο τοῦ σωτηριώδους ἔργου Αὐτοῦ εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. Ἡ παρουσία σας ἐνταῦθα ὡς ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἔχει ἀληθῶς εὐρυτέρας διαστάσεις, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι πολυτιμότερα πάσης ἄλλης κατοικίας καὶ ἀνέσεως.

Συνεχίσατε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, μετὰ τοῦ ἰδίου ζήλου τό θεοφιλές ἔργον σας. Ὁ Θεός μεθ' ὑμῶν! «Οὗτός ἐστιν ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δούς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ», ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ὃς ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις καὶ ἡ εὐχαριστίας καὶ τό κράτος καὶ ἡ δύναμις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς διὰ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὁ Παναγιώτατος μετέβη εἰς τό προσκείμενον τῇ Βασιλικῇ καὶ ἀνεκαινισμένον ἡγουμενεῖον, ἔνθα ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος ἐδεξιώθη Αὐτόν καὶ πᾶσαν τὴν Συνοδεῖαν Αὐτοῦ φιλοφρόνως καὶ πλουσίωπαρόχως καὶ ἔνθα ἡ χορωδία τοῦ «Βασιλέως Χριστοῦ» ἔψαλε ὕμνους καὶ ᾠσματα.

Ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως ὁ Παναγιώτατος καὶ διελθὼν διὰ τῆς πύλης τοῦ ἐλέγχου τοῦ Τάφου τῆς Ραχήλ, ἔφθασε εἰς τό ξενοδοχεῖον τῆς διαμονῆς Αὐτοῦ David Citadel Hotel.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

